

U G T

BUTLLETI INTERIOR
DEL
SECRETARIAT DE CATALUNYA

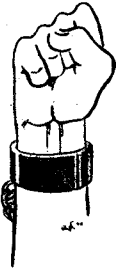
n.º reg 4645

VILADOT

Adherida
a la Confederacio Internacional
d'Organitzacions Sindicals Lliures
(C. I. O. S. L.)

N.º 13
Agost
del
1960

L'accio internacional...

Important resolucio del Comitè Executiu de la C. I. O. S. L. Campanya Internacional per la llibertat dels presos polítics. Constitucio d'un Comitè d'Ajut als catòlics catalans. Nombrosos telegrams de protesta contra les persecucions franquistes. La presència d'observadors estrangers deterrmina l'ajornament del procés contra els militants de la C. N. T.

La resolucio del Comitè Executiu de la C. I. O. S. L.

El Comitè Executiu declara amb una profunda indignació que la reorganització del règim de Franco en fallida, per les organitzacions internacional i intereuropees és duu a terme en detriment dels treballadors espanyols. Les miserables condicions de vida d'aquests darrers han encara empitjorat i l'atur forços augmenta cada dia.

Altrament el règim intensifica les persecucions contra els seus adversaris polítics i sindicals. Els processos monstres continuen i en tots ells mantes condemncions inhumanes han estat pronunciades. I ho han estat quan encara nombrosos combatents per la llibertat com Antoni AMAT —sobre la sort cruel del qual el Sisè Congrés Mundial ha cridat l'atenció— estan empresonats des de fa molts anys i encara esperen el seu judici.

En diverses represes, els òrgans directors de la C.I.O.S.L. han expressat llur oposició vigorosa a tota ajuda donada pels governs o les organitzacions intergovernamentals al govern de Franco, així com la seva admissió a les Nacions Unides, a les seves institucions especialitzades i a les organitzacions intereuropees. El Comitè deplora particularment la decissió de l'Assamblea Consultativa del Consell d'Europa d'invitar els membres del parlament fantotxe de Franco a discutir de les qüestions relacionades amb Espanya. I no és menys deplorable que siguin presos en consideració els projectes relatius a l'admissió d'Espanya a l'O.T.A.N.

El Comitè Executiu

FA UNA CRIDA a tots els governs interessats per tal que abandonin aquesta malaurada política de cooperació amb el règim de Franco, la

qual només serveix per a descreditar les nacions democràtiques, per a reforçar el sistema tirànic de Franco i per afeblir les forces democràtiques d'Espanya.

DECLARA que els sindicats lliures no poden suportar més aquesta traïció a la causa democràtica i que si els governs no modifiquen llur actitud, el sindicalisme lliure es veurà obligat a retirar llur suport a les organitzacions o institucions establertes pels països democràtics, en

els quals l'Espanya de Franco és o esdevindrà membre.

INVITA urgentment les organitzacions afiliades a pressionar llurs governs respectius per tal de que retirin l'assistència a la dictadura de Franco i no cooperin més amb ella.

EXPRESSA la seva simpatia pels sofriments del poble espanyol i l'esperança que l'hora del seu alliberament i l'establiment d'un Estat veritablement democràtic arribarà ben aviat.

Per la llibertat de tots els empresonats

Omer Becu, Secretari General de la C.I.O.S.L. ha adreçat una circular a les organitzacions afiliades demanant intervinguin a la campanya en pro de la llibertat dels presos polítics espanyols.

En aquesta circular el Secretari General de la C.I.O.S.L. fa ressaltar el cas d'Antoni AMAT el qual segueix detingut a la presó de Carabanchel sense haver estat jutjat per cap tribunal.

Un Comitè de defensa dels catòlics catalans perseguits

Tota la premsa ve parlant de les detencions de catalans membres de les organitzacions catòliques. Detinguts durant el mes de Maig i maltractats primer als comissariats de policia finalment han estat jutjats per un tribunal militar. El Doctor Jordi PUJOL i el senyor PINZON han estat condemnats a 7 i 3 anys de presó respectivament.

Un Comitè de defensa dels catòlics perseguits pel franquisme s'ha constituït a França. Monsieur Josep FOLLIET n'és el president.

Aquest Comitè es proposa d'ajudar moralment i material als catòlics catalans perseguits per la dictadura francofalangista. Per a dur aquesta meritòria tasca a bon terme invita a adherir-se i ajudar l'esmentat Comitè.

La correspondència cal adreçar-la a M. Esteve Bouruet-Aubertot, 21 Bd. de Latour-Maubourg, Paris (7e). A partir del primer d'Agost a Mme Renard, Le Parc-de-Petit-Bourg, 13-627, a Evry-Petit-Bourg (Seine-et-Oise).

... contra el franquisme

Adreça al bisbe Modrego : **LA DICTADURA ÉS L'UNICA FORMA POLITICA QUE NO TÉ CAP ELEMENT CRISTIA.** CARLES CARDO-PREV.

Catalunya té la iniciativa !

« MAL NA

I el bisbe Medrego té la gosadia de dir que és mentida...

Heus aci el fragment d'una acta notarial.

«...fou conduit el declarant junt amb un altre detingut, amb gran aparat i desplegament de forces a la « Jefatura Superior de Policia » de la Via Laietana, on fou introduït tot sol en els despatxos que ocupa la Brigada Social, en la qual, al crit de « hijos de puta », « catalanes de la mierda », « cabrones », « esclavos », « dentro de un año seréis mas esclavos que nunca », « perro » i altres expressions i grolleries impossibles de recordar donada l'abundància, proferides totes elles per distints funcionaris que es trobaven en el local, en nombre de set o vuit, els quals omplenaren materialment el declarant de bufetades, de cops de puny a totes les parts del cos. Al cap d'uns minuts, el traslladaren a un altre despatx on uns quatre agents començaren l'interrogatori sobre els fets ocorreguts en el Palau de la Musica Catalana, alternant les preguntes amb forts cops de puny a l'estómac i al ventre i bufetades durant l'interrogatori tres quarts d'hora aproximadament. Després d'un breu descans, amb alguns canvis entre els quatre o cinc agents de policia que prenién la declaració, fou interrogat sobre la col·locació de banderes catalanes en diversos llocs de la ciutat de Barcelona. Aquest interrogatori acompanyat dels mateixos maltractes citats anteriorment durà aproximadament una hora. Després d'una breu interrupció, uns agents de policia l'interrogaren sobre els fulls clandestins que foren llençats en el Teatre del Liceu, la nit del 30 de gener d'enguany, fulls que feien referència a les expressions proferides pel Sr. Luis de Galinsoga a la parròquia de Sant Ildefons de la ciutat de Barcelona, i també sobre la procedència de diversos fulls clandestins impresos i sobre d'altres detalls ; durant l'interrogatori, unes dues hores aproximadament, en el curs dels quals sovint fou objecte dels maltractes anteriorment descrits i cops de porra, cops de puny, bufetades, etc.

Després d'una interrupció d'unes dues hores, a la tarda del dia 20 de maig, l'interrogatori continuà a càrrec d'un sol agent per espai d'unes tres hores, interrogatori en el qual no se li pegà. Després d'una interrupció d'uns minuts va passar a ésser interrogat per un altre agent solament, durant dues hores encara que en els dos interrogatoris el declarant a penes podia contestar a conseqüència del cansament i per no haver dormit un sol instant i d'haver estat sotmès constantment a interrogatoris violents.

Durant la matinada del dia 21 fou cridat novament a declarar en tres ocasions davant un nombre d'agents que no passava de tres, interrogatoris que arribaren diu, a esgotar les forces del declarant que encara no havia arribat a dormir un sol instant i que si bé no fou objecte en aquests de forts maltractes, li foren adreçades diverses amenaces fals com que « estaban autorizados para deshacer a un individuo », « que le harian orinar sangre toda la vida », etc., etc.

Durant el dia 21 al matí i a la tarda, les interrupcions entre interrogatoris i interrogatoris foren més espaiades, però no el suficient per a permetre-li el descans, encara que el tracte personal fou menys dolent. No obstant a partir de les deu de la nit fou interrogat de nou amb duresa per part de quatre agents de policia fins a les primeres hores de la matinada del dia 22, pels voltants de les vuit, li fou presa declaració per escrit durant dues hores i mitja aproximadament.

Conduit de nou al calabós, a les 10 i mitja del matí, hi trobà al Dr Jordi Pujol Soley i Francesc Pinzon Malé. Fins aquell moment el declarant havia estat completament sol en el calabós i completament incomunicat.

En aquest lloc el Dr Jordi Pujol es queixava de dolors en tot el cos i en presència del declarant i de Francesc Pizón els ensenyà els peus inflats a causa d'una forta pallissa de porres als peus, per la qual cosa no podia alçar-se i els morats o un sol morat que li afectava la totalitat de la regió glútea, a conseqüència d'una altra pallissa de porres per la qual cosa practicament no podia asseure's. També a la part superior de l'esquena presentava senyals sensibles d'inflament a conseqüència dels cops de porra anteriorment assenyalats.

Posteriorment no fou objecte de cap més interrogatori fins que a les dotze de la nit del dia 22 de maig fou posat en llibertat, havent-se-li imposat una multa de cinc mil pessetes. »

El Comitè de Coordinació de Forces Del l'estranger un manifest profusament distribuït on es recullen els múltiples insults i menaces detinguts amb motiu dels incidents del Palau de la Musica Catalana.

Aquests insults formen una veritable antologia ben alt el nivell i la classe dels esbirros franquistes. Alguns exemples :

Perro catalan. Hijo de puta. Catalanes de la mierda. Que lastima no pudiéramos mataros a todos. E-tamos autorizados para deshacer a un individuo. Dentro de un año seréis mas esclavos que nunca. Los catalanes no tienen c., y durante la guerra los catalanes estareis mas bajos que la mierda. Ya estamos hartos de curas. Lo que Hitler hizo con los judios no fue nada con los catalanes. Dentro de cinco años ya no existira Catalunya. Los curas yu no nos dan miedo en la actualidad. Dentro de unos años los catalanes seréis esclavos.

A aquests actes de coratge cal afegir-hi els representants màxims del franquisme el govern de Franco.

Es clar, el senyor governador tenia que manifestar així l'odi dels seus subordinats i manifestar així l'odi dels catalans.

Ajornament del procés contra

El judici que contra 99 militants sindicalistes membres de la C.N.T. i que havia de tenir lloc a partir del dia 4 de Juliol passat ha estat ajornat. S'ha senyalat la data del 26 d'Octubre proper com a nova data de la vista.

La presència a Barcelona de diversos

Protestes contra la con

La detenció i condemna del Doctor Pujol ha provocat un moviment general de repulsa contra la dictadura franquista. Als telegrames enviats per nombroses organitzacions i personalitats democràtiques del món sencer cal afegir-hi els

Per la llibertat d'Antoni Amat

Diverses personalitats democràtiques espanyoles de l'Interior han adreçat una crida als Partits, Sindicats i Organitzacions Democràtiques del món lliure.

En aquesta crida denuncien el caràcter arbitrari del règim franquista —tribunals especials, legislació repressiva datant de la guerra civil, drets de l'home practicament inexistent, mètodes policials condemnable— i sobretot, l'existència de més de 3000 detinguts polítics a les presons de Franco.

Aquestes personalitats fan ressortir la importància de la solidaritat moral de la premsa i de les organitzacions democràtiques del món occidental.

El 7 de Juny del 1640 a les Dressanes de Santa Coloma pagà la seva traïdoria i Mula », tampoc escaparà a la justícia dels

Defenseu-vos contra el Pla de Misèria. Refuseu els acomiadaments. Assessoreu-vos.

NACIDOS »

ocràtiques de Catalunya ha fet conèixer a
buit a l'interior « Per a prendre'n nota »
es que els agents franquistes adreçaren als
au de la Musica Catalana.

ologia de mots grollers i abjectes que diuen
de Franco en missió a Catalunya. Vet aci

dos.
individuo.
s limpiaréis los zapatos.
guerra corrieron mucho en el Ebro.
ierda que sois.

è nada con lo que nosotros haremos con los

luña.
ualidad.
mas esclavos que nunca.

encara els mots pronunciats a Igualada pel
ernadoa general « La Mula »; MAL NACIDOS

publicar amb la seva signatura els insults
i que el franquisme té a Catalunya.

els militants de la C. N. T.

observadors estrangers sembla que ha
estat la causa principal d'aquest nou
ajornament. Recordem que els orígens
d'aquest procés es remonten al Maig del
1947.

Així es condueix la « justícia »
franquista.

demna del Doctor Pujol

signats per l'Acció Catòlica Italiana,
« Pax Romana », Mouvement Républicain
Populaire, Movimiento Giovanile de la
D.C.I., el d'un grup de Professors de la
Universitat Catòlica de Fribourg.

i de tots els detinguts polítics

cidental en particular en un moment en que el
règim franquista tracta de relligar relacions
amb els països democràtics i obtenir així l'ajut,
sobretot econòmic, que li manca.

Demanen als dirigents del Partits, Sindicats
i Organitzacions Democràtiques de concentrar
llurs esforços per la defensa dels drets dels pre-
sos polítics i suggereixen de començar aquesta
campanya per la llibertat dels condemnats poli-
tics, per un gran esforç en favor de l'alliberació
del dirigent socialista ANTONI AMAT MAIZ
que fou detingut el mes de novembre del 1958
i que es troba encara a la presó sense haver
estat jutjat per cap tribunal.

s de Barcelona, quan fugia, el virrei Comte
despotisme. El virrei actual, general « La
catalans.

Treballadors ! L'organització sindical clandestina vetlla per vosaltres.

Catalunya, zona industrial d'Espanya

Recentment s'han publicat unes esta-
dístiques que indiquen el pes de la
puixança industrial de Catalunya en el
conjunt peninsular. La política de
l'estat franquista ha tendit a minvar
l'influència catalana, creant sovint
artificialment — indústries que no saben
com viure a divers indrets d'Espanya
(en comptes de dedicar abans el màxim
d'esforços a la reforma agrària i a
industrialitzar el camp). Malgrat això,
Catalunya continua éssent la zona
industrial més forta de la península,
com ho proven les dades següents.

La població industrial espanyola és de
2 708 000 persones; d'aquestes, 708 000
viuen a Catalunya.

El 47 % de la població catalana es
dedica a activitats industrials; a la resta
d'Espanya aquesta proporció és de 25 %.

La població industrial de Catalunya es
concentra geogràficament a Barcelona;
584 300 persones; venen després Girona:
54 600; Lleida: 28 400 i Tarragona:
4 800.

A desgrat de la manca de matèries
primeres — ni ferro ni carbó — l'in-
dústria metal·lúrgica ha progressat
molt: actualment més de 139 000 tre-
balladors avui depenen d'aquesta branca
d'activitat (maquinària, transports, etc.,
etc.).

El tèxtil continua però essent el sector
majoritari: 190 000 persones treballen
en aquest ram, sobre un total de 251 000
a tot Espanya.

La situació de l'indústria tèxtil — que
ha suscitat recentment un pla econòmic
orientat per la gran burgesia — és difícil,
degut en gran part a una mena de
« minifundi industrial »: 1 251 fàbri-
ques donen treball a 138 000 obrers.
Aquesta proporció sembla poc adequada
al rendiment. Cal però remarcar que a
la resta d'Espanya la proporció és pitjor:
512 fàbriques per 24 000 empleats. Allò
de « la fabriqueta i anar tirant » és un
mal que no és específicament català. Es
evident que caldrà solventar-lo i no
pas aculant a la ruïna els petits
empresaris, sinó integrant-los en un
gran esforç que la societat catalana ha
d'emprendre, a benefici del poble i no
pas dels grans tiburons industrials, i de
les grans banques.

Finalment la tercera gran indústria
del país — indústria d'esdevenidor, que
ha de desenvolupar-se cada dia — és
l'indústria química: 45 000 persones hi
treballen actualment, és a dir la tercera
part del personal de tot Espanya.

Els treballadors de Catalunya hem de
conèixer bé aquestes xifres i no ignorar
mai el pes enorme de la nostra terra en
el conjunt espanyol; avui els països són
grans no pel nombre d'habitants ni per
l'extensió, sino per l'activitat i pel
treball — sobretot industrial — dels
seus habitants. Es per això que Cata-
lunya pesa i compta. Es per això que
ha de fer valer tota la seva força per
aconseguir un règim de justícia social
i de llibertat a tota la península:
començant per afirmar les llibertats del
nostre propi poble.

Mort d'un gran sindicalista

Gaston TESSIER, President de la
Confederació Internacional de Sindicats
Cristians morí el dia 8 d'aquest mes a
l'hospital de St-Jacques a París.

Militant sindicalista de gran vàlua i
d'una forta personalitat Gaston Tessier
es caracteritzava per la seva lleialtat i
pel seu refús d'acceptar allò que creia
anava contra els interessos de la classe
treballadora.

Nosaltres, en retre-li el nostre darrer
homenatge, recordem amb emoció les
paraules recents que ens adreçava, amb
motiu d'una gestió que el Secretariat de
Catalunya li havia demanat, encorat-
jant-nos a prosseguir una lluita que,
deia, no pot només que triomfar car és
justa.

Descansi en pau el company traspassat.

Lletra de Barcelona

(Ve de la pagina 4)

no han perdut el sentit crític. Il és amb
aquest sentit crític, i amb esperit de
lluita que els treballadors; recolzant-se
i ajudant-se; cercant totes les mesures
per defensar-se; refusant els acomiada-
ments i l'atur; trobant els advocats i els
intel·lectuals que poden assessorar-los;
trempant la voluntat pel moment de
l'acció que inevitablement ha de venir
i vindrà.

Car és únicament amb l'acció unida
dels treballadors,
amb l'acció discipli-
nada de les masses
populars que vence-
rem. Aquesta veritat
cada dia és més
clara en la ment de
la gent. I és amb
aquesta veritat que
lluitem nosaltres.

Llibertat pels empresonats !

De Catalunya estant

Lletra de Barcelona

Juliol de 1960

« Reactivació », « represa », « reanimació » — totes les paraules que comencen amb « re » continuen estant de moda. I totes continuen éssent igualment falses i inútils. Ni la metal·lúrgia, ni el tèxtil, ni la construcció, ni les indústries químiques no han « représ ». Més. A cap d'aquests llocs-clau de les activitats catalanes no es nota el menor signe de millorament. De totes elles la metal·lúrgia, continua essent la més crítica. A la Montesa, a l'Hispano, a la Memsí, a can Girona la situació és igualment dolenta i carrega essencialment damunt dels treballadors. Dotzenes i dotzenes de famílies han estat llençades a la misèria o en són menaçades. A la Montesa els treballadors, units, defensen fermament el seu dret al treball. En general, per tot, el salari ha estat amputat de 40 %, valor de les hores extraordinàries i primes diverses.

Al costat d'aquesta misèria — (i ni el pa, ni la carn, ni els llegums, ni la fruita, no han baixat gens de preu) — alguns privilegiats com els Villaverde i els seus amics ostenten un luxe desvergonyit als indrets de la Costa Brava reservats als aprofitats del Pla de Misèria. El ministre que devia desmuntar els « tinglados » els acompanya, fidel com un lacai ben pagat. I el senyor Juan March, de la Fecsa embossa 481, 1 milions de pessetes de beneficis de la seva companyia, la qual no únicament no ha ressentit el pla d'estabilització, sino que se'n ha beneficiat...

Entretant, molts treballadors, famílies senceres, escolleixen l'emigració, com a solució única. Centenars d'obriers qualificats, milers de jornalers i de manobres, van a França, o a Bèlgica, o a Alemanya. El franquisme exporta el que pot: el treball i la riquesa del país. I encara es queda les divises.

Com voleu que no continuïn les detencions i els Consells de Guerra amb aquest panorama! Després dels escàndols del Palau de la Música i de les indignants condemnes del Dr Pujol i de l'impressor Pinzon, s'han sabut les respostes que els bisbes franquistes han fet als capellans bascs que demanaven llibertat, i darrerament els centenars de detencions a Andalusia, que les propagandes oficials presenten com motivades per intents terroristes, però que segons sembla no hi tenen gaire res a veure. La misèria si que n'és responsable! I Franco, que l'ha feta encara més profunda.

Pel que fa al terrorisme la gent ha donat una interpretació radicalment contrària a les notes oficials: malgrat els anys de propaganda els treballadors

(Segueix pàgina 3)

Julian Besteiro

Els restes mortals de Julian Besteiro, traspasat vint anys enrera en el presidi de Carmona, han estat traslladats al cementiri civil de Madrid, Panteó Nacional d'hommes il·lustres, al costat del venerable apòstol Pablo Iglesias. Besteiro, darrer president de la Unió General de Treballadors, ensems que President de les Corts Constituents de la República, fou el professor ideal, el savi eminent, el mestre preclar, una de les ànimes excel·ses que han il·luminat la humanitat contemporània.

Els ugestistes catalans no retem culte a la personalitat ni som nodrissos de cap granja exclusivista i utilitària. Som els treballadors autèntics que responen al crit de la Internacional: PROLETARIS DE TOTS ELS PAISOS, UNIU-VOS! Quan les cendres sagrades de Besteiro, en el greu silenci de l'Espanya aturrida i esclavitzada, s'han depositat en la fossa comú dels purs idealistes impulsors de la lluita per l'emancipació obrera, ens encoratja el record que la Unió General de Treballadors fou fundada a Catalunya amb l'alè vivificant de treballadors catalans lliures molt abans de neixer nosaltres, amb homes de la nostra terra que Besteiro comprenia i estimava fins al punt de confondre's amb nosaltres mateixos en sentiment de llibertat, de superació, de respecte i estimul a la natura dels homes i dels pobles i a llur personalitat social i humana.

El Secretariat de Catalunya de la Unió General de Treballadors creu en la fecunditat de l'exemple. La Unió General de Treballadors és catalana per dret de naixença i per la vigoria del seu esperit de llibertat i de lluita per l'emancipació proletària. No la mataran els mesquins divisionistes ni els dictadors despòtics, siguin del color que siguin. Com l'esperit de Julian Besteiro sobreviurà i triomfarà per la sola raó de la seva grandesa i de la seva força moral.

U. G. T.

Una crida-homenatge

Julià Besteiro morí a la preso de Carmona

Fa vint anys que Julià BESTEIRO morí a la preso de Carmona. El nom de Julià BESTEIRO simbolitza la dignitat. Tenia dels seus deures i de si mateix una rigorosa concepció i mai no sacrificà ni a la popularitat ni al poder, les regles intel·lectuals i morals. En aquest homenatge que se li dedica es reuniran segurament sentiments oposats i tristesa per la dramàtica desaparició de la persona, culte a la seva memòria i amagats remordiments.

Julià BESTEIRO fou una figura insigne del socialisme espanyol. Catedràtic de la

Universitat de Madrid, Rector de la seva Junta Facultativa, President de les Corts Constituents. Per damunt de tot, però, Julià BESTEIRO fou l'home bo. L'home senzill, sa d'ànima i de cervell.

La seva conducta exemplar, la seva rectitud, la seva equanimitat foren en tot moment reconeguts. Tingué per Madrid, pel poble de Madrid un amor entranyable. Aquest homenatge, aquesta reparació bé el mereix la seva memòria i el seu record.

Per això fer sol·licitém als intel·lectuals i catedràtics i també a les personalitats que el tractàren i conegueren la dedicació d'un quartil·les. I que s'associïn al dolor i afecte entranyable de l'anciana senyora Donya Dolores Cebrian, Vidua de Julià BESTEIRO.

Madrid, Juny del 1960.

Signants :

Ramón Menendez Pidal, José Castan Tobenas, Fausto Vicente Gella, Francisco Sanchez Canton, Gabriel Maura Gamazo, duque de Maura, vidua de José Ortega i Gasset, vidua de Gregorio Marañon, Ramón Perez de Ayala, Azorin, Teofilo Hernando, José Maria Gil Robles, Miguel Maura Gamazo, Ramón Caranda Tovar, Julian Marias, Pedro Lain Entralgo, Rafael Baresa, Santiago Mont Dias, José Luis Aranguren, Antonio Luna, Nicolas Perez Serrano, Joaquín Garrigues, Jaime Guasp Delgado, Leonardo Prieto Calvo, Enrique Tierno Galvan i altres.

Una resolució del Congrés de la Federació Internacional de Miners

En el Congrés suara celebrat la Federació Internacional de Miners ha adoptat una resolució en favor dels miners i de tots els treballadors que lluiten contra la tirania franquista. Aquesta mateixa resolució invita al Comitè Executiu de la Federació a ajudar als democrates espanyols empresonats i a llurs famílies.

Redaccio i Servei de Premsa :

J. Buiria, 8, rue Rigaud, Perpignan (P.-O.)